

ת"פ 40360/11/16 - מדינת ישראל נגד ראמי נאציף

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 40360-11-16 מדינת ישראל נ' נאציף(עציר)
ואח'

בפני כבוד השופט עמי קובו
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1.ראמי נאציף (עציר)

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד ליטל מהלל

ב"כ הנאשם: עו"ד פאדי חמדאן

גזר דין לנאשם מס' 1

רקע

1. הנאשם 1 (להלן: "הנאשם") הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:

אישום ראשון:

א. **קשירת קשר לביצוע פשע**, לפי סעיף 499(א)(1) יחד עם סעיף 413ב(א)בחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

ב. **קבלת רכב גנוב**, לפי סעיף 413 י' בחוק.

ג. **שימוש במסמך מזויף**, לפי סעיף 420 בחוק.

אישום שני:

א. **סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה**, לפי סעיף 332(2) בחוק.

ב. **קשירת קשר לביצוע פשע**, לפי סעיף 499(א)(1) יחד עם סעיף 413ב(א)בחוק.

ג. **קבלת רכב גנוב**, לפי סעיף 413 י' בחוק.

ד. **שהייה בלתי חוקית בישראל**, עבירה לפי סעיף 12(1) בחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

2. על-פי המתואר באישום הראשון, ביום 30.10.16 או בסמוך לכך, **קשר הנאשם קשר עם אמג'ד אבו שנב (להלן: "אמג'ד") במסגרתו יעביר לו הנאשם כלי רכב גנובים משטחי מדינת ישראל לשטחי הרשות הפלסטינאית, תמורת 1,000 ₪ לכל כלי רכב. במסגרת הקשר מכר אמג'ד לנאשם, עבור 600 ₪, תעודת זהות ישראלית מזויפת הנושאת את תמונתו של הנאשם,**

עמוד 1

באמצעותה יוכל להיכנס לתחומי מדינת ישראל. בהמשך למתואר נכנס הנאשם ביום 30.10.16 אל תוך תחומי שטחי מדינת ישראל בעזרתו של אמג'ד ואחר שזהותו אינה ידועה. למחרת פגש הנאשם באחר אשר מכונה חמודה (להלן: "חמודה"), במקום מפגש, וקיבל ממנו רכב גנוב מסוג סקודה אוקטביה. חמודה הנחה את הנאשם להעביר את הרכב לשטחים שם ימסור אותו לאמג'ד. הנאשם נהג ברכב ועבר את המחסום לשטחים, שם מסר את הרכב לאמג'ד אשר הוריד את לוחיות הרישוי מהרכב ושילם לנאשם ₪ 1,000 בתמורה לעבודתו.

3. על פי המתואר באישום השני, ביום 1.11.16 החנו ארבעה בעלי רכבים את רכביהם בגני תקווה. במסגרת הקשר המתואר באישום הראשון, במהלך שעות הלילה שבין יום 1.11.16 ליום 2.11.16 נגנבו ארבעת הרכבים על-ידי אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה. בהמשך, במסגרת הקשר ולשם קידומו, הגיע הנאשם לנקודת המפגש, שם המתין להנחיות נוספות מאמג'ד. בעוד הנאשם ממתין בנקודת המפגש, התקשר אמג'ד לנאשם וביקש ממנו לגייס אדם נוסף שיעביר כלי רכב גנוב לשטחים. הנאשם, אשר ידע כי נאשם 2 עובד במכון שטיפה בטייבה, הגיע למכון השטיפה, העיר את נאשם 2, ואמר לו שהוא צריך את עזרתו, ובתמורה יקבל הנאשם 2 סך של 1,000 ₪. הנאשם 2 נעתר להצעה והצטרף לנאשם בנקודת המפגש. בהמשך, הגיע לנקודת המפגש אדם בשם ראיד, כאשר הוא נהג באחד הרכבים, והסיע את הנאשמים לג'לג'וליה, שם המתין להם חמודה עם שלושת כלי הרכב הגנובים. **הנאשמים, חמודה וראיד, החלו בנסיעה ברכבים הגנובים לכיוון השטחים**, כאשר ראיד נהג ברכב הכסוף מוביל, אחריו הנאשם ברכב השחור, אחריו חמודה ברכב האדום, והנאשם 2 ברכב הלבן. ראיד הוביל את השיירה, ובמהלך הנסיעה בכביש 5, לאחר שעברו את מחסום חוצה שומרון, התקשר ראיד לנאשם ואמר לו שהדרך פנויה עד לצומת גיתי אבישר. בשלב זה עזב ראיד את השיירה והנאשמים וחמודה המשיכו בנסיעה בשלושת כלי הרכב הגנובים לכיוון השטחים.

שניר מזכרת (להלן: "שניר"), עובד בחברת איתוראן, הוצב בכביש 5 לכיוון מזרח לזהות כלי רכב גנובים המועברים לשטחים. בשעה 6:15 בבוקר, הבחין שניר בשלושת כלי הרכב הגנובים וחדש בהם. שניר החל בנסיעה אחריהם, ובמקביל דיווח על כך למשטרה. בשלב מסוים עקף את הרכבים ונסע לפניהם. באותה העת, נסע השוטר שי שרייבהנד (להלן: "שי") בכביש 5, הבחין ברכבים לאחר ששמע על כך דיווח בקשר, וביקש לבצע חסימה משטרתית בסמוך לצומת גיתי אבישר והחל בנסיעה אחרי שלושת הרכבים הגנובים. השוטר אורן כפרי (להלן: "אורן"), אשר היה בסמוך למקום שמע את דיווחו של שי בקשר, וחסם באמצעות רכב משטרתית את שלושת הנתיבים בצומת גיתי אבישר המובילים לכיוון מזרח. אורן יצא מהניידת, הנחה את הנהגים שהגיעו למקום לעצור, ויצר פקק תנועה. אורן הבחין ברכבו של שניר, אשר אותת לו לבדוק את כלי הרכב שנמצאים מאחוריו. כאשר אורן החל להתקרב לכיוונם, **הבחינו בו הנאשמים וחמודה, ומיד ביצעו פניית פרסה והחלו בנסיעה מהירה לכיוון מערב, כאשר הם נוסעים בניגוד לכיוון התנועה. בעקבותיהם, ביצע שי פניית פרסה, הפעיל אורות כחולים, וכרז להם לעצור. הנאשמים וחמודה המשיכו בנסיעה מהירה, נגד כיוון התנועה, תוך שכלי רכב הנוסעים כחוק נאלצים לסטות מנתיבם כדי להימנע מהתנגשות עם כלי הרכב הגנובים.** לאחר מספר מאות מטרים, נטש חמודה את הרכב הגנוב באמצע הכביש ונמלט רגלית. הנאשמים המשיכו בנסיעה מהירה בכביש 5 לכיוון מערב, נגד כיוון התנועה.

בסמוך למחלף ברקן, **נטש נאשם 2 את הרכב הגנוב בצד הדרך, נכנס לרכב בו נהג הנאשם, והתיישב במושב לצדו.** הנאשמים המשיכו בנסיעה, חלפו את מחלף ברקן, נגד כיוון התנועה, וירדו ממנו חזרה לכביש 5 לכיוון מערב עם כיוון הנסיעה.

הנאשמים המשיכו בנסיעה פרועה, תוך שהם סוטים לשוליים ו"חותכים" כלי רכב הנוסעים כחוק, עד שהגיעו למחסום חוצה שומרון. בסמוך לפניי המחסום נוצר פקק תנועה של כלי רכב אשר המתונו לתורם לעבור במחסום. למרות זאת, הנאשמים המשיכו בנסיעה מהירה לעבר מחסום חוצה שומרון, כאשר הם עוברים במהירות מהנתיב הימני של המחסום, דרך הנתיב האמצעי, לכיוון הנתיב השמאלי, ועוקפים בחדות כלי רכב שעמדו בפקק במחסום.

באותה העת, הבודקות הביטחוניות ישראלה קבדה וסתיו פז (להלן: "ישראלה ופז") עמדו בעמדת הבידוק של הנתיב השמאלי ביותר במחסום. כלי רכב אחרים עמדו בפקק שנוצר. הנאשמים הגיעו בנסיעה מהירה לעבר הנתיב השמאלי של המחסום, נכנסו בין שני רכבים תוך שהם פוגעים בחלקו הקדמי ימני של אחד הרכבים, ובחלקו האחורי שמאלי של הרכב השני. הם המשיכו בנסיעה לעבר מעקה ההפרדה, תוך שהם סוטים לשולי המחסום ופוגעים במחסומי פלסטיק שהיו בצדו עד שפגעו בחוזקה בחלק הימני של רכב נוסף. כתוצאה ממעשי הנאשמים נגרם נזק לרכבים של רוסלן ריבוב, יוחנן דורון וקלרה דהן. כתוצאה מהפגיעה ברכבה של קלרה, היא סבלה מכאבים ונזקקה לטיפול רפואי.

או אז, איבדו הנאשמים שליטה על הרכב הגנוב, שהתרומם באוויר והתהפך בסמוך לעמדת הבידוק. הבודקות הביטחוניות נאלצו לזנק הצידה כדי להימנע מפגיעת הרכב הגנוב. כתוצאה מההתהפכות החל לעלות עשן מהרכב הגנוב. מאבטחי המחסום רצו לעבר הרכב, כיוונו לעברו את נשקיהם, וקראו לנאשמים לצאת מהרכב. הנאשמים לא נענו לקריאות המאבטחים ואחד המאבטחים אשר חשש שהנאשמים עלולים לפגוע בחפים מפשע, נאלץ לירות במטרה להרתיע. כתוצאה מהירי נפגע נאשם 2 ברגלו.

4. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן ללא הסכמה לעונש.

טיעוני הצדדים

5. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד ליטל מהלל, העבירות המתוארות בכתב האישום, בהן הורשע הנאשם הן עבירות שהיה בהן תכנון מוקדם ואשר בוצעו בתחכום תוך הפעלת מנגנון של מספר אנשים שפעלו באופן מאורגן. העובדה שהיה קשר עם אחר למטרת העברת הרכבים הגנובים לשטחים ושהיתה תעודת זהות מזויפת שנמכרה מעידה על כך. לנאשם היה חלק מרכזי בביצוע העבירות, הנאשם העביר את הרכבים לשטחים. העבירות בוצעו עבור בצע כסף. העבירה של גניבת הרכב היא חלק בשרשרת העבירה. לפיכך מתחם העונש באשר לאישום הראשון הינו בין 7 ל- 20 חודשי מאסר. באישום השני הערכים המוגנים שנפגעו הינם ביטחון הציבור, הגנה על גופו של אדם ועל רכושו כמו גם על זכותה של המדינה לקבוע את הבאים בשעריה. הפגיעה בערכים בשני האישומים היא משמעותית. קיימת זיקה בין שני האישומים באשר לפעולה המאורגנת והמתחכמת. לא מדובר באירוע חד פעמי. הנאשם גייס גם את נאשם 2 לעניין, כך שלא רק שחטא אלא גם החטיא אחרים. באשר לעבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ניתן לראות הימלטות פרועה נגד כיוון התנועה שגרמה למשתמשים בדרך לסטות ממסלולם ואף הביאה לפגיעה ברכבים, וכן לפגיעה בנהגת שנזקקה לטיפול רפואי. פוטנציאל הנזק הוא גדול. גם אחרי שהרכב התהפך והנאשמים איבדו שליטה נדרש ירי באוויר של השוטרים כדי לעצור את הנאשם. מתחם העונש באשר לאירוע זה הינו בין 3 ל- 6 שנים. באשר למיקומו של הנאשם בתוך המתחם, בשני האישומים הוא נמצא בחלקו האמצעי-גבוה של המתחם. לחובתו של הנאשם עבר פלילי ומאסר על

תנאי. לא נעלמה מעיני המאשימה הודאתו המוקדמת של הנאשם, עם זאת מדובר בעבירות חמורות שהן בבחינת מכת מדינה אשר קל לבצען ויש רווח קל בצידן. אין מקום להשוות בין הנאשם לבין נאשם 2 שכן מספר האישומים בהם הם מואשמים שונה, העבירות המיוחסות להם שונות, וכן נאשם 2 צעיר יותר ונעדר עבר פלילי. לפיכך עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם מאסר ממושך בחלקו האמצעי-גבוה של המתחם לצד הפעלת מאסר על תנאי במצטבר וכן פיצוי לנפגעים.

6. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד פאדי חמדאן, כתב האישום מפרט שני אירועים שלא ניתן להפריד ביניהם ועל כן יש לקבוע בגינם מתחם אחד. גם אם יקבע כי מדובר בשני אירועים הרי שיש להטיל בגינם עונש כולל. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הנאשם הוא האחרון בשרשרת העבירה. הוא האדם אשר הוביל את הרכב הגנוב אחרי שהוא כבר נפרץ ונגנב, והוא השעיר לעזאזל. הוא הכלי שבו השתמשו העבריינים הגדולים. במקרה דנן, הנאשם שיתף פעולה עם המשטרה, מסר שמות והביא למעצרים של אחרים ואף לכדי הגשת כתב אישום נגדם. אלמלא הנאשם ראשי הכנופיה לא היו מובאים לדין. הנאשם לא חשב ולא תכנן, אין לו את היכולת הטכנולוגית, האמצעים או היכולת לפרוץ את הרכבים או לגנוב אותם. כל מה שיש לו זה את היכולת לנהוג בהם. הוא לא גנב את הרכב, הוא לא פרץ אותו, אלא קיבל אותו כגנוב ונסע בו. הוא ממוקם אחרון בשרשרת ואין לו ידע או רווח. מתוך הדברים הללו אמור מתחם העונש להיגזר.

ב"כ הנאשם הגיש אסופה של מסמכים אשר כוללים הודעות ומזכרים מתיק החקירה (מסומנים נ/3 עד נ/12) מהם עולה כי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא עם המשטרה ואף מסר את שמות המעורבים הנוספים אשר נעצרו ונחקרו. עוד עולה מהמסמכים (נ/11-12) כי בעקבות זאת נתון היה הנאשם תחת לחצים לחזור בו מעדותו.

באשר לסיכון חיי אדם, טען ב"כ הנאשם כי לא מדובר במרדף ברף חומרה גבוה מאוד. לא מדובר על נהיגה בטבורה של עיר. מדובר במי שנבהל וניסה להימלט מהשוטרים. לנאשם אין כל עבר או ניסיון בעבירות אלו. בסופו של יום הנאשם אף נפגע בעצמו כאשר הרכב התהפך. השוטרים השתמשו בנשק חם כאשר יכלו לעצור אותם ללא השימוש בנשק חם. מדובר במי שנכנס לשטחי ישראל לצורך הספציפי הזה בלבד, הוא עשה הכל כדי לסייע ליחידה החוקרת להגיע לשולחיו ובזכותו המשטרה גם הצליחה בכך. מתחם העונש הכולל לכתב האישום הינו החל משנה ועד 3 שנות מאסר. לנאשם הרשעה אחת בכניסה לישראל שלא כדין. הנאשם אינו איש צעיר והוכיח נורמטיביות לאורך שנים. פעל כמתואר בשל המצב הכלכלי ובניסיון להרוויח כסף, לאחר שלא הצליח זמן רב להרוויח את לחמו ביושר בשל המצב. מדובר במי ששוהה במעצר תקופה ארוכה. הוא נמצא באגף שמיועד לטעוני הגנה ונמצא בתנאי בידוד קשים בשל הסיוע שהעניק למשטרה והיותו מאויים. לנאשם נסיבות חיים קשות, מצבו הסוציו-אקונומי נמוך, לא זכה להשכלה, עבר תאונת דרכים קשה בעבודתו הקודמת והוכר כנכה עקב פגיעת ראש. נוכח זאת מיקומו במתחם העונש לא צריך להיות גבוה. לפיכך, עתר ב"כ הנאשם להשית עליו עונש מאסר בראשיתו של המתחם שטען אליו ולהפעיל את המאסר על תנאי בחופף.

7. הנאשם הביע חרטה על מעשיו ואמר כי זו הפעם הראשונה והאחרונה בה הוא מבצע מעשים כאמור.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

8. כתב האישום מתאר באישום הראשון אירוע אחד אשר הסתיים עם העברת הרכב לשטחי הרשות. לעומת זאת, האישום השני מתאר אירוע נוסף אשר הוא אמנם תולדה של אותו קשר ואולם נעשה

במועד אחר, הגם שבסמיכות זמנים, בנסיבות שונות וכלפי כלי רכב שונים. לפיכך, סבורני כי יש לראות כל אחד מהאישומים כאירוע בפני עצמו. באשר למתואר באישום השני, מדובר באירוע אחד, הגם שהוא כולל מעשים רבים, הואיל והם מהווים חלק משרשרת אחת, אשר לא ניתן לנתק בין חוליותיה, ויש לראותה כאירוע מתגלגל אחד, כפי שנקבע על-ידי כב' השופטת דפנה ברק-ארז בע"פ 4910/13 **גאבר נ' מדינת ישראל** (29.10.14). מכאן שיש לקבוע בגין כל אחד מהאירועים **מתחם עונש הולם נפרד**.

9. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הינם בשלושה מישורים. ראשית, סיכון חייהם, שלומם ורכושם של המשתמשים בדרך. מדובר לא רק בסיכון תיאורטי, אלא אף בסיכון שבסופו של דבר התממש, כאשר שלושה רכבים נפגעו, בנוסף לרכב הגנוב, ואחת הנהגות אף נזקקה לטיפול רפואי. שנית, פגיעה בקניינו של אדם. העבירה של קבלת רכבים גנובים, מהווה חוליה אחת בשרשרת תעשיית גניבות הרכב, אשר פוגעת באופן קשה בציבור, בקניינו ובממונו. שלישית, הגנה על סמכותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה, וזאת בעבירת השב"ח ובעבירת זיוף תעודת הזהות.

10. בחינת **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** מובילה למסקנה כי הפגיעה באירוע הראשון הינה ברף בינוני. מדובר באירוע. שתחילתו בעבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל והחזקת תעודת זהות מזויפת, שהינה מסמך רשמי של מדינת ישראל, המשכו בקבלת רכב גנוב והעברתו לשטחים. באירוע השני מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף גבוה. מדובר בקבלת רכב גנוב, גיוס של אדם נוסף (נאשם 2) לשם ביצוע העבירה ובהמשך הימלטות משוטרים תוך סיכון חי אדם בנתיב תחבורה, עד לפגיעה במספר רכבים שעמדו במחסום, תוך גרימת נזקים משמעותיים ואף פגיעה בגוף של אחת הנהגות. הניסיון להימלט מהמשטרה תוך נהיגה פרועה מעיד על העדר מורא החוק והמשטרה, כמו גם על אדישות לסיכון ציבור המשתמשים בדרך.

על מידת הפגיעה בערך המוגן בעבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, ניתן ללמוד אף מהעונש המרבי שקבע המחוקק לצד של העבירה - 20 שנות מאסר.

השילוב של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ביחד עם עבירות רכוש ועבירות הכניסה לישראל יוצר חומרה משמעותית. בעניין זה יש להדגיש כי בתי המשפט נוהגים בגישה סלחנית ומקלה כלפי שוהים בלתי חוקיים, אשר עומדים לדין בגין עבירות של כניסה לישראל בלבד, וזאת מתוך הבנה שיש לנהוג במידת הרחמים כלפי מי שנכנס לישראל אך ורק כדי לשבור שבר ולהביא לחם לביתו בעמל כפיו. ברם, גישה זו אינה יכולה להיוותר על כנה במקרה של נאשם אשר במהלך שהותו שלא כדין בישראל מבצע עבירות רכוש שפוגעות בציבור בישראל ונוהג באופן אשר מסכן את הציבור. במקרים אלה נדרשת ענישה מחמירה יותר, אשר תהלום את חומרת המעשים. זאת כמובן מבלי שיהיה בכך כדי להחמיר בעונשו של הנאשם בעבירות הנהיגה והרכוש אך ורק בשל העובדה שמדובר בשוהה בלתי חוקי.

11. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 1925/14 **עלוש נ' מדינת ישראל** (8.2.15), דחה בית המשפט את ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של **סיכון חיי אדם, נהיגה בזמן פסילה והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו**. הנאשם נהג ברכב ללא רישיון נהיגה כשהוא מסיע עימו שב"ח. משהורו לו שוטרים לעצור החל בנסיעה פרועה תוך שהוא עובר צמתים באור אדום וגורם לרכבים לסטות ממסלולם. הוא נעצר רק לאחר שגלגלי הרכב התפרקו. הנאשם בעל עבר פלילי משמעותי וכן ריצה מאסרים. נידון ל- 6

שנות מאסר בפועל.

- ב. בע"פ 2869/10 מסרי נ' **מדינת ישראל** (12.1.11), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע **בעבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, שימוש ברכב ללא רשות הבעלים ונהיגה ללא ביטוח ובזמן פסילה**. הנאשם נהג במשאית גנובה כשהוא פסול מלהחזיק ברישיון נהיגה. משהורו לו שוטרים לעצור, התעלם והחל בנסיעה תוך ניסיון לנגח בניידות, עד שלבסוף עצר והחל להימלט רגלית. נדון ל-**45 חודשי מאסר בפועל**.
- ג. בע"פ 61731/13 עמוס נ' **מדינת ישראל** (1.7.14), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע **בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, קבלת רכב גנוב ונהיגה ללא רישיון או ביטוח, נהיגה בפסילה, אי ציות לרמזור והפרעה לשוטר**. הנאשם קיבל לידיו משאית, בידועו כי היא גנובה, במטרה להעבירה לשטחי הרשות. כשהבחינו בו השוטרים החל בנסיעה פרועה עד אשר נתקעה המשאית ואז ניסה הנאשם לברוח רגלית. נקבע מתחם עונש בין 2.5 ל- 5.5 שנות מאסר. לנאשם עבר פלילי. **נידון ל- 42 חודשי מאסר**. (52 חודשים כולל הפעלת המאסרים על תנאי).
- ד. בע"פ 285/13 מוסטפא נ' **מדינת ישראל** (24.10.13), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע **בסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ועבירות נוספות**. הנאשם נהג תחת השפעת משקאות משכרים, מבלי שהחזיק ברישיון נהיגה בר תוקף וללא רישיון רכב תקף. משניסו השוטרים לעצרו, נמלט בנהיגה פראית, שכללה, בין היתר, עליה עם הגלגל על המדרכה, נסיעה מזגזגת, ונסיעה בנתיב הנגדי. כאשר הגיע למחסום המשטרה המשיך בנסיעה מהירה, עלה על הדוקרנים, פנה לעבר רחוב נוסף שם עלה על אי תנועה עד שנעצר סמוך לביתו. נידון ל- **42 חודשי מאסר בפועל**.
- ה. בע"פ 291/13 אברהים נ' **מדינת ישראל** (22.12.13), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע **בעבירות של שהייה בישראל שלא כדין, נהיגה ללא רישיון, הסעת שוהים בלתי חוקיים, סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה ונהיגה ברשלנות תוך גרימת נזק לאדם ולרכוש**. הנאשם, שהינו שב"ח נהג ברכב בלא רישיון נהיגה בתוקף כשהוא מסיע עימו ארבעה שב"חים. כשהבחין בניידת החל בנסיעה מהירה ופראית תוך שהוא עובר בין נתיבים באופן שאילץ רכבים לסטות מדרכם, לבסוף, נאלץ לבלום ופגע ברכב שעמד בנתיב הנסיעה. נקבע מתחם עונש הנע בין 3 ל-5 שנות מאסר. נידון ל- **38 חודשי מאסר בפועל**.
- ו. בע"פ 5832/13 רובין נ' **מדינת ישראל** (8.4.14), התקבל ערעורו של נאשם אשר הורשע **בעבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו והפקרה אחרי פגיעה**. הנאשם נהג ברכב ללא אורות. כשהבחינו בו השוטרים והורו לו לעצור החל בנסיעה מהירה, עבר מנתיב לנתיב במהירות רבה, נכנס פעמיים לרחובות חד-סטריים נגד כיוון התנועה; אילץ נהג משאית לסטות מנתיב הנסיעה; וחצה פעמיים צמתים באור אדום עד אשר איבד שליטה על הרכב ונמלט בריצה מהמקום. הנאשם "בגיר צעיר", נעדר עבר פלילי, מתחם העונש לעבירת סיכון חיי אדם בלבד נקבע בין 3 ל- 5 שנות מאסר. בית המשפט העליון קבע כי יש מקום לסטות ממתחם העונש בשל שיקולי שיקום והעמיד את עונשו של הנאשם על **36 חודשי מאסר** חלף 42 חודשי מאסר.
- ז. בע"פ 425/15 אזברגה נ' **מדינת ישראל** (12.1.16), התקבל ערעורם של נאשמים אשר הורשעו **בעבירות של קשירת קשר לבצע פשע, גניבת רכב בצוותא חדא, החזקת מכשירי פריצה, סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה בצוותא חדא והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו**. השניים פרצו

לרכב וגנבו אותו. אזרחים שהבחינו בכך הודיעו למשטרה. הנאשמים החלו בנסיעה פרועה במטרה להתחמק מהשוטרים שדלקו אחריהם. לאחר מרדף של כ-15 דקות, נעצרו השניים, לבסוף, בעקבות ירי שפתחו שוטרים לכיוון גלגלי הרכב. בית המשפט העמיד את עונשו של נאשם 1 על **43 חודשי מאסר** חלף 48 חודשים ואת עונשו של נאשם 2 על **36 חודשים** חלף 40 חודשים.

ח. בע"פ 2789/13 **מדינת ישראל נ' חמדי** (4.8.13), התקבל ערעור המדינה כנגד נאשם אשר הורשע ב**סיכון חיי אדם והסעת שוהים בלתי חוקיים**. הנאשם הסיע ברכבו 25 שוהים בלתי חוקיים. כשהתבקש לעצור, המשיך בנסיעתו במהירות, תוך מעבר בין נתיבים ונסיעה על קו הפרדה לבן, ניסה לפגוע בניידת שרדפה אחריו, עד לירידתה לשולי הכביש. נידון ל- **20 חודשי מאסר בפועל** חלף 13 חודשים.

ט. בת"פ (מח' מרכז- לוד) 44188-08-14 **מדינת ישראל נ' שואהנה** (20.7.15), הורשע נאשם בעבירות של **סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה; הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו והסעת שוהים בלתי חוקי שלא כדין**. הנאשם הסיע ברכבו שוהים בלתי חוקי, כאשר הבחין בשוטרים שהורו לו לעצור החל בנסיעה פרועה, בניגוד לכיוון התנועה תוך שהוא גורם לרכבים לסטות ממסלול נסיעתם. לנאשם עבר פלילי. נידון ל- **30 חודשי מאסר בפועל**.

י. בת"פ (מח' חי) 26857-04-16 **מדינת ישראל נ' ותד** (11.5.17), הורשע נאשם ב**סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר ונסיעה נגד כיוון התנועה**. הנאשם נהג בניגוד לכיוון התנועה. כאשר הבחינו בו שוטרים, החל בנסיעה פרועה, חצה צמתים באור אדום וגרם לרכבים לסטות ממסלולם עד אשר נעצר וניסה לברוח רגלית. הנאשם "בגיר צעיר" לחובתו הרשעה אחת. נידון ל- **20 חודשי מאסר בפועל**

12. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים של קבלת רכב גנוב הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. ברע"פ 5574/10 **נשיא נ' מדינת ישראל** (2.8.10), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בעבירות של ניסיון לקבלת רכב גנוב והחזקת סכין שלא כדין. הנאשם נידון ל- **12 חודשי מאסר בפועל**.

ב. ת"פ (מח' חי) 22478-03-17 **מדינת ישראל נ' ג'ראר** (19.7.17) נידון, בין היתר, עניינו של נאשם 3 אשר הורשע בניסיון לשימוש ברכב, קבלת רכב גנוב וכן כניסה לישראל שלא כחוק. נקבע מתחם בין 5 ל- 15 חודשי מאסר. הנאשם נעדר עבר פלילי. נידון ל- **7 חודשי מאסר בפועל**.

ג. בת"פ (רמ') 58723-03-14 **מדינת ישראל נ' אקרע** (26.10.14) הורשע נאשם בכניסה לישראל שלא כחוק, קבלת רכב גנוב ונהיגה פוחזת של רכב. נקבע מתחם בין 8 ל- 24 חודשי מאסר בפועל. הנאשם בעל עבר פלילי. נידון ל- **15 חודשי מאסר בפועל**.

ד. בת"פ (פ"ת) 27205-05-14 **מדינת ישראל נ' אבו נעמה** (10.6.14) הורשע נאשם על-פי הודאתו בעבירות של קבלת רכב גנוב, שהייה שלא כדין, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח. הנאשם נדון, במסגרת הסדר טיעון, לעונש של **9 חודשי מאסר בפועל** (12 חודשים כולל הפעלת תנאי).

ה. בת"פ (ראשל"צ) 28641-11-12 **מדינת ישראל נ' גורעאני** (12.2.13) הורשע נאשם, בגיר- צעיר, נעדר עבר פלילי, בעבירות של **קבלת רכב גנוב, נהיגה ללא רישיון, חוסר פוליסה ושהייה**

בלתי חוקית. נקבע מתחם שבין 7 ל- 15 חודשי מאסר. נדון ל- **9 חודשי מאסר בפועל.**

13. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **התכנון שקדם לביצוע העבירה;** העבירות בוצעו על רקע קשירת קשר בין הנאשם לבין אמג'ד, כאשר טיב הקשר היה ברור ולצורך ביצועו הצטייד הנאשם בתעודת זהות מזויפת, אותה רכש מאמג'ד. התכנון כלל מעורבות של אנשים נוספים וכן מפגשים מתוכננים בנקודת מפגש.

ב. **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירה;** תפקידו של הנאשם היה לקבל לידייו את הרכבים הגנובים ולהסיעם אל מחוץ לתחומי מדינת ישראל אל תוך שטחי הרשות. אלמלא חלקו של הנאשם, לא היה הרכב באישום הראשון עובר לשטחי הרשות. הגם שחלקו של הנאשם היה משמעותי, יש להתייחס לכך כי הנאשם לא לקח חלק בפריצה לרכבים או בגניבתם, ואין ספק מעובדות כתב האישום, כי הוא לא עמד בראש הכנופיה שביצעה את הגניבות, ואינו חלק מהמתכננים של הפעילות, אלא חלקו היה להעביר את הרכבים לשטחים, בעבור תמורה כספית נמוכה. מנגד יש לתת את הדעת לכך שהנאשם היה זה שצירף את הנאשם 2 להשתתפות בביצוע העבירות, ובכך חטא והחטיא את הנאשם 2.

ג. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה הינו משמעותי.** נהיגת הנאשם ברכב, בניגוד לכיוון התנועה, במהלך בריחה מפני שוטרים אשר דולקים אחריהם, יצרה סיכון משמעותי לנוסעים בכביש. בהמשך, הגיע הנאשם בנסיעה מהירה לעבר הנתבי השמאלי של המחסום, נכנס בין שני רכבים תוך שהוא פוגע בחלקו הקדמי ימני של אחד הרכבים, ובחלקו האחורי שמאלי של הרכב השני. הוא המשיך בנסיעה לעבר מעקה ההפרדה, סטה לשולי המחסום ופגע במחסומי פלסטיק שהיו בצדו עד שפגע בחוזקה בחלק הימני של רכב נוסף. לקראת סוף האירוע הנאשם איבד שליטה על הרכב, אשר התרומם באוויר והתהפך בסמוך לעמדת הבידוק, כך ששתי המאבטחות אשר עמדו במקום נאלצו לזנק הצידה כדי להימנע מפגיעת הרכב. אלמלא הספיקו המאבטחות לזנק הצידה, הן היו עלולות להיפגע מהרכב בעת התהפכותו.

ד. **פוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם מביצוע העבירה;** יש לתת את הדעת לאורכו של המרדף, אשר החל בצומת גיתי אבישר לכיוון מזרח, עבר במספר כבישים ומחלפים, עד שהגיע לסיומו במחסום חוצה שומרון. במהלכו נהג הנאשם במהירות בניגוד לכיוון התנועה, אילץ רכבים לסטות ממסלול נסיעתם, סטה ממסלולו לכיוון השוליים ו"חתך" כלי רכב הנוסעים כחוק. אורכו של המרדף, ומשך הזמן בו נסע הנאשם בפראות על הכביש טומן בחובו פוטנציאל לנזק משמעותי שעשוי היה להוביל לפגיעה בנפש.

ה. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה;** כולל פגיעה ברכב הגנוב שבו נהג הנאשם, ונזק שנגרם לשלושה רכבים אשר נפגעו בסמוך למחסום (רכביהם של יוחנן, רוסלן וקלרה). כמו-כן, נהגת באחד הרכבים שנפגעו, קלרה, סבלה מכאבים ונזקקה לטיפול רפואי.

ו. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה;** הסיבה אשר הובילה את הנאשם לביצוע העבירה של שהייה בלתי חוקית והסכמתו להעביר רכבים גנובים לשטחים הייתה למטרת בצע כסף. הסיבה שהובילה את הנאשם לבצע את העבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הינה הרצון להימלט מן השוטרים והחשש שייתפס.

14. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** באשר לאירוע הראשון (אישום ראשון) הינו **החל מ-7 ועד ל-20 חודשי מאסר בפועל. מתחם העונש ההולם** באשר לאירוע השני (אישום שני) **הינו החל משנתיים וחצי ועד לחמש וחצי שנות מאסר בפועל.** כמו כן, אילו ראוי היה לראות את המתואר כאירוע אחד כולל הרי שמתחם העונש לכל האירוע כולו היה החל מ- שלוש שנות מאסר בפועל ועד ל- 6 שנות מאסר.
15. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. אם כי הודאת הנאשם ושיתוף הפעולה המלא שלו מצביעים על סיכוי שיקום אשר יש לקחת בחשבון בגדרי המתחם.

גזירת העונש המתאים לנאשם

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:
- א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו;** הנאשם יליד 1982, תושב שטחי הרשות, סובל מבעיות בריאותיות שונות, ואין ספק כי עונש מאסר לתקופה ממושכת יפגע בו.
- ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב;** הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, עוד בחקירתו בתחנת המשטרה, נטל אחריות למעשיו והביע חרטה.
- ג. **שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק;** הנאשם שיתף פעולה באופן מלא עם חוקריו, מסר את שמות המעורבים בכנופיה וסייע בכך למשטרה לשים את ידה עליהם ולהגיש נגדם כתבי אישום. כתוצאה מכך נמצא הנאשם בתנאי הפרדה בשל חשש לפגיעה בו.
- לחשיבות ההודאה, בחקירה ובמשפט, ושיתוף הפעולה עם רשויות אכיפת החוק במסגרת שיקולי הענישה ראו ע"פ 1403/17 **קובלסקי נ' מדינת ישראל** (24.10.17). בעניין קובלסקי לעיל קבע בית-המשפט העליון, מפי כב' השופט ח' מלצר, כי "המערער, אשר חשף למעשה את הפרשה... הפליל את עצמו ואת חבריו בה, והודה בכתב האישום המתוקן, ויש לעודד התנהלות מעין זו". במקרה דנן, הנאשם אמנם לא חשף את הפרשה, אך בהחלט שיתף פעולה עם רשויות החקירה, ואף הפליל את שותפיו לרבות במסגרת עימותים עמם, ויש לזקוף זאת לקולא.
- ד. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו;** לחובתו של הנאשם הרשעה אחת בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק משנת 2015, בגינה ריצה ארבעה ימי מאסר וכן תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בן חודשיים. אין לחובתו של הנאשם הרשעות נוספות למעט הרשעה זו.
17. באשר **לאחידות הענישה** בין הנאשמים בתיק, יש לתת את הדעת לעונש אשר הוטל על נאשם 2, בכתב האישום. ביום 11.9.17 נידון נאשם 2 לעונש של 18 מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. סבורני כי מצבו של נאשם 2 הינו שונה בתכלית ממצבו של הנאשם דן וזאת מהסיבות הבאות:
- א. ראשית, לנאשם 2 יוחס אישום אחד בלבד (האישום המשותף עם הנאשם) בעוד שלנאשם דן יוחסו שני אישומים.
- ב. שנית, מתוך עובדות האישום עולה כי היה זה הנאשם דן אשר היה הדומיננטי יותר ואשר אף

"גייס" את נאשם 2 להשתתף במעשים.

- ג. שלישיית, נאשם 2 הורשע בעבירות של מעשה פיזיות ורשלנות, קבלת רכב גנוב ושהייה בלתי חוקית בישראל, אשר העונש בצידן קל יותר באופן משמעותי מהעבירות בהן הורשע הנאשם דנן.
- ד. כמו כן נאשם 2 הינו יליד 1998 נעדר עבר פלילי מכל מין וסוג בעוד שהנאשם יליד 1982 ולחובתו הרשעה קודמת.

אשר על כן סבורני כי עונשו של הנאשם צריך להיות חמור באופן משמעותי מזה של נאשם 2.

18. עוד יש לתת את הדעת לשיקול הרתעת הרבים, בשים לב לכך שהעבירות הנוגעות לשרשרת גניבות הרכבים אשר מועברים בסופו של דבר לשטחים, הינן עבירות שכיחות, אשר מבוצעות למען בצע כסף, ומכאן שיש להרתיע מפני ביצוע עבירות אלה, באמצעות ענישה מתאימה.
19. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בחלקו הנמוך יחסית של המתחם לצד הפעלת מאסר על תנאי במצטבר. לא קיימת הצדקה להפעלת התנאי בחופף. כמו כן נוכח הנזק שנגרם כתוצאה מהעבירות סבורני כי יש מקום להשית על הנאשם פיצוי לטובת הנפגעים שיהיה משמעותי יותר מהפיצוי שנגזר על נאשם 2.

סוף דבר

20. אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **40 חודשי מאסר בפועל** אשר מניינם מיום מעצרו 2.11.16.
- ב. הפעלת מאסר על תנאי בן חודשיים מת"פ (נת') 51252-11-15 מדינת ישראל נ' נאציף (23.11.15) במצטבר לעונש המאסר בתיק זה. כך **שסה"כ ירצה הנאשם 42 חודשי מאסר בפועל.**
- ג. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת רכוש מסוג פשע או עבירת סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה.
- ד. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת רכוש מסוג עוון או עבירת מעשה פיזיות ורשלנות.
- ה. 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו מן המאסר עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק.
- ו. פיצוי כספי בסך של 10,000 ₪, לבעלי הרכבים שנפגעו, אשר יפקד בקופת בית-המשפט עד ליום 1.6.18, ויחולק שווה בשווה בין עדי תביעה 20, 21, 23 ו- 25 (יחזקאל, רוסלן, יוחנן וקלרה) (2,500 ₪ לכל אחד).

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ז חשוון תשע"ח, 16 נובמבר 2017, בנוכחות הצדדים.

עמוד 10

